

SANCTUS

16

Uit *Mis in b-klein (Hohe Messe)*, BWV 232
Bach, Johann Sebastian (1685 – 1750)

The Monteverdi Choir
The English Concert
John Eliot Gardiner

Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dominus Deus Sabaoth!

Heilig, heilig, heilig,
Heer der heerscharen!

De Mis is voor veel componisten een rijke bron van inspiratie geweest. En het *Sanctus* als onderdeel daarvan heeft de mooiste composities opgeleverd.

De *Sanctus*-tekst is afkomstig uit Jesaja 6,1-4. Jesaja ziet in een visioen de Heer, gezeten op een hoge troon, met een mantel waarvan de sleep de hele tempel vult. Serafs (engelen) staan boven hem opgesteld, elk met zes vleugels: twee om het gezicht te bedekken, twee om de voeten te bedekken, twee om te vliegen. Zij roepen elkaar het *Sanctus* toe.

Het getal zes speelt in dit deel van de *Hohe Messe* van Bach een belangrijke rol: het koor zingt zesstemmig. Er worden door Bach drie trompetten ingezet, drie hobo's en drie hoge strijkersgroepen. Het koor, de trompetten, hobo's, strijkers en de continuo-sectie laten elk met hun eigen stemmen de lofzang *Sanctus* horen, in een onophoudelijke reeks triolen. Opmerkelijk is dat hier drie hobo's worden ingezet. Nergens anders gebeurt dat, de extra hoboïst speelt alleen dit ene deel.

Rond de hierboven weergegeven tekst die in het gehele *Sanctus* in een strakke maat wordt gezongen, klinken vloeiende triolen. Let daarbij vooral op de prachtige mannenpartij: na circa één minuut zingen de mannen in een serie van twee maal vier dalende noten *Sanctus Dominus Deus Sabaoth*. Dat wordt in het stuk meermalen herhaald. Vanwege deze steeds weer opklinkende prachtige mannenpartij is dit *Sanctus* in elk geval bij mij erg geliefd.